

re, finder vi i Socialdemokratiet, at der er taget nogle gode og fornuftige paralleller til andre regler i retsplejeloven, og derfor kan vi også på det punkt sige, at vi vil medvirke til en positiv udvalgsbehandling.

Per Dalgaard (DF):

Lovforslaget ønsker at fjerne hindringer for digital kommunikation bl.a. til og fra domstolene. Det gælder retsplejeloven, konkursloven, dødsboskifteloven og skifteloven, hvor der indsættes generelle bestemmelser om, at meddelelser til retten kan sendes ved brug af digital kommunikation, altså f.eks. e-mail.

Det er frivilligt for brugeren, om han eller hun vil sende mail, og denne skal være gyldig og forsynet med en digital signatur. Omkring fremsendelse af mailen til domstolene opstår den interessante problematik, som hedder, hvornår en henvendelse er modtaget i retten. Af lovforslaget fremgår det, at det er den, når meddelelsen kan gøres tilgængelig for retten. Dette har betydning for bl.a. fristafbrydelser og forældelser.

Kl. 16.50

Men det giver et andet interessant problem, nemlig hvis en mailserver er nede i længere tid og en vigtig meddelelse til retten ligger på den, vil den så være at betragte som tilgængelig for retten? Det er et spørgsmål, jeg synes vi bliver nødt til at grave lidt i. Og hvordan står afsenderen rent retsligt i et sådant tilfælde?

Men generelt mener jeg nu, at hvis man har nogle yderst vigtige dokumenter, der skal frem til retten, så vil det nok være en god ting for det første at sende dem i god tid. Og hvis man vil være hundrede procent sikker på, at også ens e-mail-fremsendelse kommer frem, så kan man jo også vælge at sende vigtige dokumenter med posten. Så er man i hvert fald sikret.

En række ændringer for behandling af personer i forvaring og overførsel af varetægtsarrestanter til fuldbyrdelsesinstitutioner gennemføres også. Jeg vil ikke læse op alle de gode tiltag, der er heri, men Dansk Folkeparti kan generelt tilslutte sig de ændringer, der fremføres her.

Og så vil jeg regne med, at vi under udvalgsarbejdet lige får afklaret med hensyn til en e-mail, der hænger i en server, der er nede i flere dage i træk, hvordan man egentlig forholder sig til den.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har gjort mig den ulejlighed at skrive en ordførertale på fire en halv side. Men da jeg nu først hørte Venstres ordfører lave en god gennemgang og komme med en varm anbefaling af lovforslaget og derefter den socialdemokratiske ordfører også komme med en god gennemgang og også med en klar anbefaling af lovforslaget, og jeg kan se, at det stort set er de samme punkter med lidt andre ord, jeg har skrevet i mit notat, så vil jeg droppe det og bare sige, at jeg er enig med både den socialdemokratiske ordfører og Venstres ordfører. Det er et godt og et hensigtsmæssigt lovforslag, og vi kan fuldt og helt støtte det.

Anne Bastrup (SF):

SF's udgangspunkt er, at det er godt, at vi får indført brugen af digitale hjælpemidler i de danske domstole. Vi har lige været ovre og snakke med Domstolsstyrelsen, og de lagde jo ikke skjul på, at det tog lidt tid, før de ville komme så langt, at det rent faktisk kunne udnyttes.

Så udgangspunktet er, at vi i og for sig synes, det er et udmærket lovforslag. Men der er altså nogle problemer. SiD har jo påpeget det, og hr. Per Dalgaard var jo også inde på det, nemlig hvordan kan man give et samtykke til, at man modtager en forkyndelse digitalt? Hvordan er det samtykke udtrykt? Kan man risikere, at man rent faktisk får en forkyndelse, uden at man selv har opfattet det?

Da vi havde virus i Folketinget, fik jeg efterfølgende en masse skældud over, at der var mails, jeg ikke havde svaret på. Og jeg anede ikke, at jeg havde fået dem, for de var bare røget ud i cyberspace.

Så man skal i hvert fald være helt sikker på, at vi ikke via de her digitaliserede forkyndelser rent faktisk udsætter folk for, at de tror, at systemet tror, at forkyndelsen er kommet frem, at systemet har fået en bekræftelse af, at modtageren har fået den, men modtageren har bare ikke fået den. Der mener vi, at der i hvert fald skal være sikkerhed for, at der ikke sker nogen fejl der.

Og så er der jo et enkelt problem i forslaget til § 44 a, stk. 4. Vi kan godt forstå argumentationen for, at 1-års-fristen under ganske bestemte omstændigheder skal kunne forlænges for dommere. Men vi ved jo alle, at vi undertiden bliver kigget på med alvorlige øjne fra Menneskerettighedskommissionen, fordi vore dommere ikke er uafhængige. Og hvis vi sætter en proces i gang, hvor vore dommere på sæt og vis kommer